

Co všechno umí podzim

Donutí lidi nadávat. Donutí mnohé ptáky opustit hnízdiště. Přesvědčí učitelky, že on je dobré téma pro výtvarná díla. Dokáže organizátorům Olympiády v českém jazyce, že není nic lepšího než psát slohovou práci o jeho umech. O kom je řeč? No přece o podzimu.

Přichází takřka nepozorován. V jedné chvíli si užíváme letní pohody, v druhé již pozorujeme, jak ze stromu před domem spadl poslední list v barvě ohně a jako pírkó se snesl na zem, kde již poklidně tlí jeho soukmenovci.

V těch chvílích děti zuřivě vytahují ze skříní draky a přesvědčují tatínky a maminky, že nemůže být nic lepšího, než jít s nimi na pole draka pouštět. Tak podzim vytáhne rodiče z křesel a nechá je zmrzle se choulit v bundách, zatímco jejich dcerušky a synáčci pobíhají, ječí a vnucují jim hnijící listy y zablácené kaštany, protože jsou přece nádherné.

Ač však podzim zprvu vypadá jako dobrý sluha, brzy se z něj stane zlý pán. A to už i děti otráveně hledí z okna, pozorují kapky, jež s tichým plesknutím dopadají na sklo, a bručí. Slunce podzim přesvědčí, že je až moc velký workoholik, a to tak vstává později a chodí brzy spát. Není snad dne, kdy by nelilo, či nefoukalo.

A v těch chvílích sedí budoucnost národa v přetopených třídách s šišlající učitelkou, lepí k sobě listí a kaštany a těší se na zimu.

Anežka Vargová